

gospodarske, obertnijske in národske.

Izhajajo vsako sredo in saboto. Veljajo za celo leto po pošti 4 fl., sicer 3 fl.; za pol leta 2 fl. po pošti, sicer 1 fl. 30 kr.

V Ljubljani v saboto 14. februarija 1857.

Še nekaj o dunajski razstavi.

Svitli nadvojvoda Joan, milostljivi zavetnik naše družbe kmetijske, so nam zastran dunajske razstave predvčerašnjem prijazno pismo iz Gradca pisali in nam razodeli, kaj je slavna naša sestra, družba štajarska, o tej zadevi storila.

Povzamemo nekatere verstice iz onega pisma, da jih zvejo vsi naši kmetovavci in se ogrejejo za to razstavo tudi taki, kateri so sedaj še mlačni, čeravno imajo marsikter lep pridelk, ki je vreden, da bi se poslal na Dunaj.

Kmetijska naša družba — pravijo preblagi Gospod — se zanaša posebno na to, da ji bojo podružnice njene verlo pripomogle, da se bo moglo lepih domačih pridelkov Dunajčanom na ogled poslati *). Namen razstave je dober, in železnica bo polajšala poslanje mnogoverstnega blaga, ki ga doma pridelujemo; škoda le, da je mesec majnik manj ugoden za to kakor bi bil mesec oktober, ko imamo še pridelkov, ki jih sedaj ni. Vém, da si bojo vse naše kmetijske družbe pridno prizadevale, da bode vsaka dežela pokazala, kaj pridelala. Škoda le, da nimajo potrebnega dnarja, da bi se z dnarno pripomočjo še bolj pognala ta reč; vse tedaj, kar storiti moremo, je, da domoljube spodbadamo, naj se po svoji moči udeležijo razstave sebi in deželi v čast, pa tudi na dobiček. Treba pa je, da naše družbe skerbijo, da vsaka dežela bo imela pri razstavi na Dunaji prave možé, ki se bojo potegnili za svoje deželo. Želimo pa dalje tudi še to in prav živo želimo, da bi mogoče bilo več zvedenim kmetom iz vsake dežele takrat na Dunaj se podati in ogledavati z lastnimi očmi, kar bo živine, kmetijskih pridelkov in kmetijskega orodja iz vseh krajev cesarstva skup prišlo; zamudili ne bojo doma veliko, ker po železnici je človek v malo urah na Dunaji, pa spet nazaj; vožnja ni draga v 3. versti vozov, in v 3 ali 4 dneh se veliko dá ogledati **).

To in še več družega so svitli nadvojvoda pisali naši družbi, zraven pa, kakor smo že gori rekli, ji tudi povedali, kaj je že in kaj bo še o tej zadevi storila štajarska kmetijska družba, iz ktereга popisa povzamemo še to, kar nam je posebno všeč, da bi se listki za napise (Etiquetten) vsakega blaga, katero se bo iz Štajarskega poslalo v razstavo, enaki naredili, zakaj blago vsake dežele bo imelo svoj prostor, in lepo bi se prileglo očém, ako bi vsi napisali na enakih listih ali tablicah bili. Kaj takega bi se dalo tudi pri nas napraviti. Vém, če bi se več kmetovavcov za-nje oglasilo, da jih gosp. Blaznik napravi za malo krajcarjev, lepo natisnjenih okoli kraja; v sredo pa zapiše potem vsak s čednimi čerkami ime dežele, svoje ime in pa ime blaga. Dežela pa, iz ktere je blago, mora posebno očitno tudi odzunaj na kištah zapisana biti, da pride v razstavi na pravo mesto, kamor gré in se ne postavi kam drugam. Če želé razpostavniki gori omenjenih napisnih listov ali etiket, naj se oglasijo pri

*) Tudi naša družba pričakuje obile podpore od svojih podružnic.
**) Pač dobra misel je to! Da bi spodbodla veliko umnih mož izmed naših kmetov, katerim ni za kakih 30 ali 40 gold., da vidijo imenitno razstavo, zraven pa tudi Dunaj.

Vred.

kmetijski družbi v Ljubljani, ktera se bo potem z gosp. Blaznikom pogovorila, da jih bo kmali, lepo in dober kup naredil.

Odperto pisemce

častitim sadjorejcem na Českem.

Znano nam je, koliko silno število zajcev imate pri Vas na Českem, in če je morebiti tudi predebelo rečeno kar smo unidan brali, da je preteklo jesen na nekem lovu 15 strelcov v 2 dneh 2000 zajcev pri Vas ustrelilo, vendar le vemo, da bi na Dunaji dosti manj zajčkov pojedli, ako bi se jih iz Českega ne pripeljalo toliko.

To je eno.

Znano nam je pa tudi, da se pri Vas ne manjka sadja in sadnih drevés.

To je drugo.

Vprašamo Vas tedaj: Pri tolikem številu zajcev kaj počnete, da Vam pozimi vseh mlajših drevés ne oglojejo in pokončajo, ker že pri nas, kjer, skoraj bi rekel, lahko zajce v vsakem kraji na perste štejemo, nam ta žival toliko škodo dela. Da bi Vaši zajci pozimi ob snegu manjši požeruhi do sadnih drevés bili, ni verjeti. S čem jih tedaj obvarujete? Vam je li mogoče s slamo vse drevje ovezati, ali imate med mnogimi nasvetovanimi mazili kakošno posebno poterjeno, ktero se lahko napravi, se stanovitno drevja derži in ktero je gnjusno glodavcem?

Prosimo Vas lepo: povejte, kako je pri Vas? Morebiti nam véste kaj svetovati, za kar Vam bomo iz serca hvaležni *).

Sadjorejec krajnsk.

Od gospodarstva v natori kaj.

(Dalje.)

Temu pogovoru hočem pa še jez nekaj pristaviti, kar kaže, da veliki požeruhi rastlinstva tam živé, kjer je naj rodovitnejša zemlja in naj vlažnejše podnebje, kjer se je namreč najbolj bati, da bi se rastlinstvo preveč ne razširilo. Pri vsem tem pa se te živali ne zmenijo nič za človeka, če bi tudi po njih pojedini mogel lakote umreti, kakor tudi reka mirno dalje teče kakor poprej, čeravno je človek v nji utonil. Sledimo sedaj v naših mislih v kraje, kamor sami iti ne moremo, popotnikom, ki so priložnost imeli opazovati navade in razvade

potovajočih kobilic,

kakor nam jih je popisal Grube.

Ime kobilice izrekši mislimo nehoté na kobilo, kateri je res enmalo podobna, posebno nje butica ima konjsko podobo. Ima pa tudi dolga rožička, s kterimi tipaje čutijo nekteri merčesi, in se zato tipavnice imenujejo. Nje noge so prav za skok stvarjene. Kakor keber ima tudi kobilica štiri perutnice, kterih sprednje dve ste usnjate, zadnji se pa v pokoji ne zložujete počez skupej, ampak podolgoma. Če pogledamo kobilico, se gotovo ne bomo zavzeli preveč njeni lepoti, in spomnili se bomo ne samo nje konjske podobe, te-

*) Častitega gosp. prof. Strupi-a še posebno prosimo, naj bi zvedil to in odgovoril na vprašanje.

Vred.